

noget mere Sindsro, end den højtærede Minister synes at tage denne Sag, men jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme mod Forslaget. Jeg ønsker endnu om denne Ting at sige det, at den højtærede Minister nu appellerer meget stærkt til Følelsen: Danmarks Flag skulde vaje alle Steder, Danmarks Navn maatte lyde alle Steder, Danmark maatte ikke udslettes, det skulde overalt gøre sig gældende, hvor der er en videnskabelig Sag, hvor der var noget, hvor vort lille Land kunde udrette noget. Vel, den højtærede Minister har fuldstændig Ret deri, og hvor lang eller kort den Tid end bliver, hvor jeg har den Ære at være Medlem af dette Ting, skal han altid finde mig som en beskeden Medhjælper paa disse Omraader. Men derfra og til den Art Festforestillinger, som disse Kongresser i alt væsentligt ere, er Springet saa kraftigt, at det forekommer mig, at de Ord, den højtærede Minister brugte, ere noget for store for Sagen.

Bjerre: Naar den højtærede Konsejlspræsident har truffet sin Bestemmelse, er der jo ikke mere at sige til det; men naar der er Tale om Penge, kunde det jo være muligt, at det ikke er Pengene, der spille nogen Rolle, idet jeg meget godt tror, at der kan spares 9,000 Kr. ved at inddrage et andet Konsulat, der ikke gør nogen Nytte. Jeg kan derfor ikke andet end fremdeles henstille til den højtærede Minister at overveje dette. Maa jeg lige over for den højtærede Ordfører sige, at der ikke er Spor af Grund for ham til at være indigneret. Jeg har spurgt om Grunden, og jeg kan ikke finde nogen Grund i det, der er fremkommet fra de Herrer Side, som virkelig kan antages som Grund. Naar jeg derfor spurgte, om der var nogen dybere Grund, er der ingen Grund til at blive indigneret. Nu hørte jeg nok den ærede Ordfører sige, at denne Mand er ikke den rette, han er ikke Historiker og ikke kendt med det. Jeg insinuerer ikke noget, men jeg siger, at det er ganske mærkeligt, at man netop har valgt denne Post til Stridspunkt; havde de strøget nogle Forfatterhonorarer og mange andre lignende Ting, skulde det ærede Udvalg have set, at de nok havde faaet Tingets Samtykke. Men her staar Danmark og skal være repræsenteret paa en Statskongres, ikke blot en saadan Kongres, hvortil Læger og andre søge Understøttelse. Her er der Tale om at sende en Repræsentant som Statens Repræsentant, og saa er det mærkeligt, at Finansudval-

get har valgt et saadant Punkt som Strid. Man har ikke villet tiltræde Ministerens Forslag, efter at han over for den italienske Gesandt og vore Nabolande har ment at kunne gøre Regning paa at kunne faa vort Land repræsenteret ligesom de andre, efter at han har sagt: Jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at faa en Mand afsted. Saadan er Stillingen, men desuagtet nægter Finansudvalget at gaa ind derpaa. Da Ministeren ikke vil gaa tilbage, skulle vi stemme ham ned, det er Finansudvalgets Mening. Som Stillingen er, kan Ministeren dog ikke andet end holde paa sit Forslag, og der er jo mange andre Punkter, hvor vi kunde strides; faa vi dem ikke i Aar, kunne vi faa dem næste Aar; men dette Punkt kan ikke vente, det skal afgøres nu.

P. Madsen: Angaaende den ærede Ordførers Udtalelser om Tingets Stilling over for Bevillingen til Høfderne, ønsker jeg blot at udtale, at naar jeg tidligere har stemt for denne Bevilling, er det, fordi jeg ikke havde haft Lejlighed til at se paa disse Høfder. Men efter at jeg i afvigte Sommer har set, i hvilken elendig Tilstand de ligge, og er kommen til at skønne over, hvor vidt det vil række, om man skal vedligeholde disse Høfder i Fremtiden, er det mig umuligt at stemme for dem. Men jeg indrømmer den ærede Ordførers Udtalelsers Berettigelse med Hensyn til, hvad der er passeret tidligere vedrørende denne Bevilling, og jeg vil derfor ikke stemme imod, men undlade at stemme.

Anders Nielsen: Jeg finder mig i den Nødvendighed at maatte nedlægge en bestemt Indsigelse over for de Ytringer, vi hørte af det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre). Han sagde gentagne Gange, at Finansudvalget har valgt, at vi have besluttet at vælge osv. med Hensyn til den Bevilling, hvorom der beklagelsesvis er Strid her i Tinget. Jeg benægter det, jeg nedlægger en bestemt Indsigelse mod denne Paastand. Denne Paastand svæver ude i det Blaa, han har ingen som helst Anelse om, han ved ikke noget som helst om, at vi have valgt dette Punkt, hans Paastand er aldeles ubeføjet, og jeg henstiller til ærede Medlemmer, om de ikke ved deres Afstemning noget ville tage i Betragtning, at naar de følge det ærede Medlem, deltage de til en vis Grad i Insinuationen mod Finansudvalget.